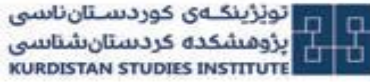

په‌خشانگای زانکۆی کوردستان

دیوانی حەریق (ساخکردنه‌وه و پێداچوونه‌وه‌ی نوێ) له لایه‌ن توێژینگه‌ی کوردستان ناسی زانکۆی کوردستان ب‌لاو کرایه‌وه.

ناسنامه‌ی کتێب: دیوانی حەریق (ساخکردنه‌وه و پێداچوونه‌وه‌ی نوێ)، ساخکەر‌وه‌وه: جە‌ه‌فەر قاره‌مانی، محە‌ممە‌د ئیسماعیل‌نه‌ژاد، ۲۰۱۶ لاپه‌ره، چاپه‌مه‌نی: په‌خشانگای زانکۆی کوردستان ۱۴۰۰ ک. هـ...

حەریق یه‌کیک له‌ شاعیره‌ ناسراوه‌کانی قوتابخانه‌ی کوردیی ناوه‌ندییه‌ که له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نوێ ده‌هه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م ژیاوه. دیوانی حەریق تا هه‌نووکه‌ چه‌ندجار چاپ و ب‌لاو کراوه‌ته‌وه؛ به‌لام سه‌ره‌رای هه‌ولێ ساخکەر‌وه‌وان ئه‌وه‌ دیوانه‌ تووشی ناته‌واوییه‌کی زۆر وه‌ک: هه‌له‌ی رێنووسی، گۆرانکاری و ده‌ست‌تیوه‌ردانی هه‌له‌، داکه‌وتنی پیت و وشه‌، هه‌له‌ی پیتچینی، نه‌پاراستنی مه‌ودا و نیومه‌ودای نیوان وشه‌کان و هتد، بووه، تارا‌ده‌یه‌ک که خۆب‌دنه‌وه‌ی شیعره‌کانی حەریق ئاسته‌م بووه و گه‌ر خۆب‌دنه‌وه‌ی وردب‌ین نه‌ب‌یت، ره‌نگه‌ تووشی هه‌له‌ی خۆب‌دنه‌وه‌ی و تێگه‌یشتنی ناته‌واو ب‌ب‌یت، بۆ نمونه‌ لێک‌وێڵنه‌وه‌ و لێک‌دانه‌وه‌ی دیوانی حەریق له‌ لایه‌ن نه‌وزاد که‌له‌ور له‌ ساڵی ۲۰۱۱، نه‌ته‌نیا هه‌له‌کانی پێشووی ئه‌وه‌ دیوانه‌ی که‌م نه‌کردۆته‌وه؛ به‌لکوو ره‌چاو چاپه‌کانی پێشوو هه‌له‌ی زیاتری تێگه‌وتووه. ئه‌م ساخکەر‌دنه‌وه‌یه‌ به‌پێی کۆنترین نوسخه‌ خه‌ت‌ب‌یه‌کان شیعری حەریق ساخکراوه‌ته‌وه. له‌م دیوانه‌دا به‌ پشت‌به‌ستن به‌ نوسخه‌ خه‌ت‌ب‌یه‌کان و سوود‌وه‌رگرتن له‌ پێوه‌ری زمانی و په‌روان‌ب‌ێژی لێک‌دانه‌وه‌ی د‌پ‌ره‌ ساخکراوه‌کان به‌ شێوه‌ی رووکه‌شی کراوه، هه‌رچه‌ند زانستی ساخکەر‌دنه‌وه‌ جیاواز له‌ لێک‌دانه‌وه‌یه‌ و له‌ ساخکەر‌دنه‌وه‌دا هه‌ر جوړه‌ لێک‌دانه‌وه‌یه‌ک هه‌له‌یه، به‌لام له‌م دیوانه‌دا بۆ سه‌لماندنی دروستی وشه‌ و لێک‌دراوه‌ ساخکراوه‌کان به‌ شێوازیکی رووکه‌شی واتای د‌پ‌ره‌کان شی‌کراوه‌ته‌وه. مه‌به‌ست له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌ توێژینه‌وه‌یه، ته‌نیا ساخکەر‌دنه‌وه‌ی شیعری حەریق نییه؛ به‌لکوو له‌ په‌روان‌ب‌ێکی به‌رب‌لاوتردا سه‌لماندنی ئه‌وه‌ بابه‌ته‌یه‌ که ساخکەر‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیک جیا له‌ پشت‌به‌ستن به‌ نوسخه‌ خه‌ت‌ب‌یه‌کان- وه‌ک بناغه‌ی ساخکەر‌دنه‌وه‌- ده‌ب‌یت شاره‌زای زانسته‌کانی شی‌وازی، کیشناسی و په‌روان‌ب‌ێژی ئه‌ده‌ب‌ب‌یش ب‌یت. ساخکەر‌دنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیک ب‌پ‌ره‌چاوکردنی م‌ت‌و‌د‌و‌ل‌و‌ژی زانستی، ناسینی پێوه‌ره‌کانی ساخکەر‌دنه‌وه‌ و په‌روان‌ب‌ێی به‌ ده‌ق کار‌یک‌ی ناته‌واوه. ساخکەر‌دنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ دیوانه‌ به‌پێی پێوه‌ره‌کانی زانستی ساخکەر‌دنه‌وه‌ی ده‌توان‌یت یارمه‌تیده‌ری ساخکەر‌ه‌وانی تر ب‌یت و ر‌ی‌گه‌ له‌ دووپاتی هه‌له‌ی هاوشێوه‌ له‌ ساخکەر‌دنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی ب‌گر‌یت.

پیناسەى دیوانى حەرىق (ساخكردنەوہ و پینداچوونەوہى نوڤ)

لە ناو ھەموو نەتەوہەکاندا، ئەدەبى کلاسیک وەك بناغەيەكى بەھیز ناسراوہ و دەكریت زۆرئیک لە بەسەرھات، ڕووداو، بارودۆخى كۆمەلایەتى، كۆلتووڤى، خەلكناسى و تەنانەت بەشېك لە راستییەكانى مێژوویى لە ناو ئەدەبى کلاسیک و بەتایبەت شیعری کلاسیک ھەلئینجین. لە مێژووی ئەدەبى كوردیدا حەرىق یەكئیک لە لووتكەكانى شیعری کلاسیک و لە ڕېبوارانى شێوازی شیعری سى كۆچكەى بابان ناسراوہ. ئەگەر شیعری حەرىق بکەینە پێوانەيەك بۆ سەلماندنى ئەو ئیددیعایە، شى کردنەوہى شیعەرەكانى لە ئاستى زمانى، ئەدەبى و ھزرىدا سەلمێنەرى ئەو راستییە. حەرىق ئەو شاعیرە غەزەلپێژەيە بەشېك لە شیعەرەكانى وێنە و وەسفى راستەوخواى دلەبەرە و بەشېكیش دەربەرى ھزرى سۆفیکەرى، یان تېكەلایویەك لە ھەستى دلدارى و ئەوینى سۆفیانەيە. بە خویندەوہى شیعەرەكانى دەردەكەوئت موریدی شېخ شەمسەددینی بۆرھانى - لە شېخە ناسراوہكانى تەرىقەتى نەقشبەندى- بووہ. بئىگومان خۆشەويستى شېخ شەمسەددین كارتېكەرى لەسەر ھەستى حەرىق بووہ و دەكریت ئەو خۆشەويستى وەك چەكەرەكردنى بېرى سۆفیانە لە شیعری حەرىقدا پیناسە بكرئت.

بە تێپەرىنى چاخ و سەردەمە جیاوازەكان و كیشەوبەرەى زەمان، زۆرجار نوسخەى سەرەكی نووسراوہى پېشینیان بزبوون، یان لەناوچوون و زیاتر ئەوہى لە بەرھەمئەك بەدەست ئیمە گەشتووہ یەك، یان چەند نوسخە لەو نوسخانەيە كە بنووسانى جۆراوجۆر لە سەردەمە جیاوازەكاندا نووسىویاننەتەوہ؛ بەلام ئەو نوسخانە بەتەواوى وەك یەك نین و لە زۆر بابەتدا لەگەل نوسخەى سەرەكى جیاوازیان ھەبە. ھۆى ئەو جیاوازییە و بوونى ھەلە، بەتایبەت لە دیوانى شاعیرانى کلاسیكدا بەگشتى بۆ چ بابەتگەئیک دەگەرئیتەوہ؟

بەھۆى درەنگ سەرھەلدانى پېشەى چاپ لە ولاتانى ڕۆژھەلات، پاشان لە ناوچە كوردنشینەكان تا دووسەد سالى لەمەوبەر زۆربەى پەرتووگەكان بە شىوہى دەستنووس بوون تەنانەت ھەن نوسخەگەئىكى خەتتى، ھېشتا چاپ نەكراون و لە سووچى پەرتووگەخانەكاندا ترسى لەناوچوونیان ھەبە. لە پڕۆسەى نووسینەوہى نوسخە كۆنەكاندا بنووسان زۆرجار لە یەك پلەى زانستیدا نەبوون، یان ئاستى وشيارى و وردبینیان نزم بووہ. جارى وایە تووشى ھەلەخویندەوہ، یان تووشى دەستتپوہردان لە دەقدا بوون. ھەرۆھەا خاوەن نوسخەكانیش بەپېى ئاستى خویندەواریان گۆرانكارىیان لە دەقدا پېكھێناوہ كە زۆرجار ئەو گۆرانكارىیانە بەتەواوى ھەر ھەلە بوون. لە لایەكى تر، بارودۆخى رامیاری، كۆمەلایەتى، كۆلتووڤى، ئایینى و جیاوازی زەوق و سرشت و ھتد، لەم بابەتەن ھۆى گۆرانكارى لە نوسخە و دەقە كۆنەكاندا لە كاتى نووسین، یان لە سەردەمەكانى دواتردا بوون. زۆركات دەسەلتداران و بنووسانى پەيوەندیدارىش ویستووایانە ئەو گۆرانكارىیانە راست بنوئین و لایەنى ئەرئینیان بسەلمێنن.

ټه و ديوانه (حريق) له چوار به ش پټك هاتووه:

به شى يه كه م: پټش باس

لهم به شه دا به پټى زانستى شټوازاناسى، شټوازى شيعرى حريق له سى ناستى زمانى، ټه ده بى و هزرېدا به شټويه كى پوخت شى كراوه ته وه و بابه ته دياره كانى ټه و سى ناسته پشكېنى بو كراوه. ديارى كړدى شټوازى شيعرى حريق ته نيا بو سه لماندنى ټه و بابه ته يه كه شيعرى حريق سره به قوتا بڅانه ي كوردى ناوه ندييه.

به شى دووه م: پټشه كى

ټه و به شه له چنده ته وهر پټك هاتووه؛ ته وهرى يه كه م: لهم ته وهره دا زانستى ساخرندنه وه و شټوازه كانى ساخرندنه وهى ده ق تاوتوتى كراوه، پاشان نوسخه خه تتييه كانى ديوانى حريق بو ساخرندنه وهى ټه و ديوانه پټنسه كراون. له ته وهرى دووه مدا به شټويه كى ورد ده له و ناته واوى چاپه كانى پټشووى ديوانى حريق و جياوازيه كانيان له گه ل ټه و ديوانه له په راوټزدا خراوه ته روو. له ته وهرى سپه مدا نمازه به هو كاره سره كيه كانى سره له داني هه له و ناته واوى له ديوانى شاعيرانى كلاسيك و به تاييه ت ديوانى حريق كراوه. له ته وهرى چواره مدا ژياننامه ي حريق و چنده گټرانه وه كى په يوه نديدار به حريق و روانگه ي توټه رانى پټشو، له سره رټكه وتى له دايك بوون و كوچى دوايى و رووداو دياره كانى ژيانى حريق باس كراوه.

به شى سپه م: لهم به شه دا شيعره كوردىيه كانى حريق به پټى دوايى پټى سره واى دټره كان پوټين كراون، پاشان هه ركام له شيعره كان به پټى نوسخه خه تتييه كان به رده ست ساخرانه ته وه. لهم به شه دا جياوازي چاپه كانى پټشو له گه ل ټه و ديوانه ديارى و نو سراوه.

به شى چواره م: لهم به شه دا شيعره فارسىيه كانى حريق به پټى نوسخه خه تتييه كانى به رده ست ساخرانه ته وه و جياوازي شيعره فارسىيه كانى حريق له گه ل چاپه كانى پټشووى ديوانى حريق خراوه ته روو.

پټشېنه ي ليكوټينه وه و پټنسه ي نوسخه و چاپه كانى پټشووى ديوانى حريق

نوسخه ي «ټه لف»: بو ساخرندنه وهى ټه و ديوانه نوسخه ي «ټه لف» وه ك نوسخه ي بنه ما ناسراوه. نوسخه ي بنه ما، نوسخه يه كه له نټوان چنده نوسخه ي په رتووكيك له هه موويان كوټر و دروستره و به رټكه وتى كوچى دوايى نووسره، يان شاعير نزيكتره و وه ك بناغه ي ساخرندنه وهى ده ق ديارى ده كړټ. نوسخه ي سره كى، واته نوسخه ي بنه ما بو ټه نجامى ټه و ساخرندنه وه يه كه شكوټيكه به خه تتى ميرزا مه محمود شابه ندهر - خو شنووسى به ناوبانگى مه ابادى- كه له نټوان ساله كانى ١٣١٢ تا ١٣١٤ ك. م. بو سيد ره شيد - قوتا بى ناسراوى حريق - ي نووسيوه. گرېنگى ټه و نوسخه يه له وه دايه ١٣ تا ١٤ سال بهر له كوچى دوايى حريق نووسراوه ته وه و به دنيايي وه حريق ټه و نوسخه يه ي ديتووه.

ټه و كه شكوټله له سى به ش پټك هاتووه:

به شى يه كه مى ټه و كه شكوټله بريتيه له: شيعرى شاعيرانى به ناوبانگى ټه ده بى فارسى وه ك: باوه تاهير، نيينويه مين، موخته شه م كاشانى، هاتف ئيسفه هانى و دوو شاعيرى ناوچه ي موكرىان به ناوه كانى مسته فابه گ حه يدهرى و ميرزا سه ليم موكرى. به شى يه كه مى ټه و كه شكوټله به و رستانه ته واو ده بيت: «حسب الامر جناب مستطاب قبله مكرم سيد رشيد - سلمه الله تعالى- از يد حقير پر تقصير محمود نعمت

زاده قلمی شد. امیدوارم که ناظران در مقابل نقض و بدی که می‌بینند به دعای خیر یاد فرمایند. در یوم یکشنبه بیست‌وهشتم شهر شعبان‌المعظم ۱۳۱۲ به اتمام رسید».

به‌شی دووه‌می **ئهو که‌شکۆله بریتیه له:** شاعیری شاعیران و ئه‌دیوانی موکریانی که شانازی ناسیایوان له‌گه‌ل شیخی بورهان هه‌بووه. ئه‌و به‌شه به شیعره‌کانی حاجی سه‌ید محهمه‌د سه‌عید نوورانی ده‌ست پئ‌ده‌کات و له‌کۆتایی ئه‌و به‌شه‌دا شیعره‌کانی حه‌ریقیش نووسراوه؛ به‌لام به‌داخه‌وه ئاماژه به‌ریکه‌وتی نووسین، یان ته‌واو‌بوونی شیعره‌کان نه‌کراوه.

به‌شی سه‌یه‌می **ئهو که‌شکۆله له دوو به‌ش پیک‌هاتوو:** **به‌شی یه‌که‌م:** بریتیه له دوو نامیلکه‌ی په‌خشان و هۆنراوه‌ی مه‌ولانا عه‌بدوپوره‌حمان جامی له‌سه‌ر یاسا‌کانی مه‌ته‌ل. له‌کۆتایی نامیلکه‌ی یه‌که‌مه‌دا ئه‌و پرسته‌یه نووسراوه: «کتبه‌ الحقی‌ر محمود بن نعمت‌ الله ساوجبلاغی و صاحبه‌ سید رشید ۱۳۱۴ هـ. ق». هه‌روه‌ها له‌کۆتایی نامیلکه‌ی دووه‌مه‌دا ئه‌و پرسته‌یه هاتوو: «تمت‌ الرساله من علم‌ المعما من کلام‌ مولانا عبدالرحمان جامی علی‌ يد‌ احقر‌ عباد‌ الله محمود نعمت‌زاده فی یوم‌ یکشنبه ۱۹ محرم‌ الحرام ۱۳۱۴».

به‌شی دووه‌م: نامیلکه‌یه‌کی ته‌واوه له‌سه‌ر زانستی مه‌ته‌ل، له‌ نووسینی حوسین ئینینی محهمه‌د حوسینی ناسراوه به‌مه‌ته‌لی میرحوسین به‌خه‌تتی خۆش‌نووسیکی دیکه به‌ناوی عه‌بدو‌للا کوری حاجی میرزا ئیپراهیم که بۆ سه‌ید ره‌شید نووسراوه‌ته‌وه و له‌ رۆژی شه‌مه‌هه، هه‌ژده‌ی مانگی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۳۱۳ ک. م. ته‌واو بووه. له‌م نوسخه‌یه‌دا شیعره‌کان به‌خه‌تتی نه‌سه‌ته‌علیق نووسراون و نووسه‌ر خاوه‌ن هه‌سته‌تکی هونه‌ری هه‌لکه‌وتوو بووه، ئه‌و تاییه‌مه‌ندییه کاریگه‌ری له‌سه‌ر پازاندنه‌وه‌ی غه‌زه‌له‌کان به‌رینووسیکی تاییه‌ت بووه، به‌جۆریک خۆینه‌ر به‌توانی‌ت به‌ ره‌وانی شیعره‌کان بخۆینتته‌وه و فامیان بکات. ئه‌و نوسخه‌یه هه‌له‌ی رینووسی زۆر که‌مه و وا درده‌که‌وی‌ت نووسه‌ر شاره‌زای ویژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی بووه و له‌رینووسی وشه‌کاندا تووشی هه‌له‌ نه‌بووه.

نوسخه‌ی «ب»: جی ئاماژه‌یه جگه له «نوسخه‌ی بنه‌ما» که له له‌نیوان نوسخه‌کانی جی‌باوه‌ری به‌ره‌هه‌می‌کدا وه‌ک بره‌واپێ‌کراوترین نوسخه ده‌ناسریت، ره‌نگه نوسخه‌گه‌لینکی تریش هه‌بن که بایه‌خی زانستیان ره‌چاو نوسخه‌ی بنه‌ما له‌پله‌ی دووه‌م و سه‌یه‌مه‌دا بی‌ت، ئه‌و نوسخانه به‌نوسخه‌ی «به‌ده‌ل» ناسراون. ساخکه‌ره‌وه ده‌قی نوسخه‌ی بنه‌ما له‌گه‌ل نوسخه‌ی به‌ده‌ل به‌راورد ده‌کات و له‌په‌راویژدا ئاماژه به‌جیاوازییه‌کانی نیوان نوسخه‌کان ده‌کات، بۆیه له‌م ساخکردنه‌وه‌یه‌دا جگه له‌نوسخه‌ی «ئه‌لف» که وه‌ک نوسخه‌ی بنه‌ما ناسراوه، نوسخه‌ی «ب» ش وه‌ک نوسخه‌ی به‌ده‌ل بۆته‌ پالپشت بۆ ئه‌و ساخکردنه‌وه‌یه. ئه‌و نوسخه‌یه‌ش له‌ دوو به‌ش پیک‌هاتوو:

به‌شی یه‌که‌م: بریتیه له سه‌رجه‌م شاعیرانی به‌شی دووه‌می نوسخه‌ی «ئه‌لف» که له سالی ۱۳۱۳ ک. م. به‌خه‌تتی سو‌لتان ناوی‌ک و به‌پیشنباری سه‌ید ره‌شید نووسراوه‌ته‌وه. ئه‌و نوسخه‌یه له‌کتیبخانه‌ی خوالی‌خۆش‌بوو سه‌ید محهمه‌د هه‌مید پارسانیان له‌سه‌نه‌ دیتراوه‌ته‌وه و له‌لایه‌ن به‌رپز نادر که‌ریمیان کۆپیه‌کی بۆ مامۆستا سپه‌ره‌ده‌دین به‌رپێ‌کراوه و مامۆستاش به‌دل‌اوییه‌وه کۆپیه‌کی ئه‌و نوسخه‌یه‌ی بۆ ناردین. له‌به‌شی دوا‌یی ئه‌و نوسخه‌یه‌دا نووسه‌ر ئه‌و پرسته‌یه‌ی نووسیه‌وه: «حسب‌ الامر جناب‌ مستطاب‌ فضایل‌ مآب‌ سید رشید‌ تحریر و قلمی‌ گردید. کاتب‌ حقیر‌ المذنب‌ سلطان‌ پر عصیان‌ است». چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کیش پێشتر و له‌کۆتایی غه‌زه‌لی‌کدا هاتوو که به‌جۆریک ئاوی‌ته‌ی جه‌فه‌نگه: «حرره‌ سلطان‌ گدا‌ پر نفس‌ هوا و باخطا‌ حسب‌ الخواهش‌ جناب‌ سید رشید، من‌ بی‌سروپا‌ از سروپا‌ چیزی‌ ندید، فی‌ یازده‌م شهر‌ جمادی‌ الثانی‌ سنه‌ ۱۳۱۳».

به شی دووهه م: ئەو بەشە بە جیا و بە خەتتییکی دیکە نووسراوەتەوه. لەم بەشەدا هەندیک شیعری کوردی و فارسی حەریقی تێدایە کە پێشتر بە خەتتیی میرزا مەحموود لە نوسخە «ئەلف» و نوسخە «ب» دا نەنووسراوەتەوه. لەم نوسخەیدا شیعەرەکان بە خەتتییکی ئاسایی و بە وردی نووسراوەتەوه؛ بەلام لەم نوسخەیدا ئاماژە بە ئیوی نووسەر و سالی نووسینەوه نەکراوه. دواي خۆیندەنەوه و پیکگرتنی نوسخە «ئەلف» و «ب» مامۆستا سپێهرەددین هەندیک پرسایاری بۆ دیتەپیش و لە کتیبی مەنزووومە شەمسیدا دەریان دەپریت، پرسایارەکان بریتین لە: بۆچی سەید رەشید داوا لە دوو خەتخۆش دەکات ئەو دوو کەشکۆلی بۆ بنووسنەوه، لە حالیکدا زۆربەیی شیعەرەکانی کەشکۆلی دووهەم لە بەشی دووهەمی کەشکۆلی یەكەمدا، واتە نوسخە «ئەلف» دا هەیه؟ یان ئاخۆ نوسخە «ب» لەبەر نوسخە «ئەلف» هەلگیراوەتەوه، یان هەردووکیان لە رووی نوسخەیهکی دیکە نووسراوەتەوه؟ مامۆستا بەو شیوهیە وەلامی ئەو پرسایارە دەداتەوه: «من وای بۆ دەچم هەر ئەو کاتە یان بۆ ماوەیهکی کورت دواي نووسینی بەشی دووهەمی نوسخە «ئەلف» خوالێخۆشبوو سەید رەشید هەندیک شیعری دیکە شاعیرانی ئەو ناوچەیه، یان شاعیرانی تری ئەوینداری شیخ شەمسەددینی وەدەست کەوتییت و داوا لە خۆشوووسییکی دیکە بەناوی سولتان بکات، ئەو بەشە کەشکۆلی یەكەمی بۆ کاملتر و پوختەتر بۆ بنووسیتەوه».

کتیبی «ج»: دیوانی حەریق کۆکراوهی کوردی مەریوانییه کە لە چاپخانە مەریوانی لە بەغدا سالی ۱۹۳۶ ز. چاپ بووه. جی ئاماژەیه ئەو کتیبە کۆترین چاپی دیوانی حەریقه و بەهۆی ئەوهی نزیکەیی ۳۰ سال دواي کۆچی دوايي حەریق چاپ کراوه، کتیبییکی پوخته، بەلام رەنگە بەهۆی دووری و دەستپێرانەگەشتنی نووسەر بە نوسخە و سەرچاوهیهکی جییمتەمانە و نزیک لە حەریق هەلهی تیکەوتییت. زۆرجار رینووسی وشەکان هەلەن، یان لە شیعەرەکاندا وشەیهک و دووان داکەوتوون.

کتیبی «د»: کتیبەکە مەحموود خاکییه کە سالی ۱۹۳۸ ز. لە چاپخانە جمهورییهی کەرکووک چاپ دەبییت و هەر وهک مامۆستا سپێهرەددین لە کتیبی مەنزووومە شەمسیدا ئاماژەیی پێکردوووه، ئەویش لە رووی نوسخە کوردی مەریوانی نووسراوەتەوه و هەلهی زیدەتری وهسەر کەوتوووه و ئەو جیاوازییهی لەچاو کتیبەکە کوردی مەریوانی هەیه کە کەمیک رینووسەکە گۆراوه، پاشان واتای هەندیک لە وشەکان نووسراون کە لە زۆر دێردا ئەو واتایانە دروست نین.

کتیبی «ه»: کتیبەکە نەجمەددین ئەنیسییه و لە وهشانگە محەممەدی سەقز لە سەرەتای بەهاری سالی ۱۳۶۹ ی کۆچی هەتاویدا چاپ بووه. لەو کتیبەدا سەرەتا ئەو غەزەلەنە لە رووی واتاوه روون بوون، لیکدانەوه یان بۆ کراوه و ئەو غەزەل و دێرانە ناریکی بیژەیی و واتایان بەرچاوه بووه، شۆڤه نەکران. جی ئاماژەیه لەو دیوانەدا ئەو وتارانە پەیهەندیان بە ژبانی حەریق و شیخی بورهانەوه بووه، کۆ کراوه نەتەوه و لەو دیوانەدا چاپ کراون. تاییه ئەندییهکی دیکە ئەو دیوانە ئەوهیه کە وێرایی گیرانەوهی چەند بەسەرھاتییکی حەریق لە بەشی کۆتایییدا فەرھەنگۆکیک بۆ شیعەرەکانی حەریق تەرخان کراوه. ئەو چاپەیی دیوانی حەریق بە رینووسی کوردی ئەمرۆییە؛ بەلام لەبەر نەبوونی کەرەسەیی پیشکەوتوو، نیشانە و مەودای ئیوان وشەکان نەپارێزراون و لە کاتی خۆیندەنەوهدا زۆرجار خۆینەر تووشی هەلە دەبییت. جی ئاماژەیه لەو کتیبەدا نووسەر راویژی هەموو شیعەرەکانی حەریقی گۆریوه و رینووسی زۆریک لە وشە رەسەنەکانیشی تیکداوه و ریکوویکی و دانانی شیعەرەکان جیاواز لە چاپەکانی پێشوون، بەتایبەت غەزەلەکان ناویان بۆ داندراوه.

که شکوئلی «و»: ئەو که شکوئە له کتیبخانە ی پەرلەمانی نەتەوەیی ئێراندا بەناوی جَنگ اشعار کُردی و فارسی بە ژمارە ی ۸۶۳۹۹ تۆمار کراوە. نووسەر له لاپەرە ی ۱۲ دا دەنووسیت: «تت شد کلام همی جهت امیر مختار عثمان پاشا زاده؛ احمد مختار بگ». پاشان له کۆتایی چەند شیعری کدا دەنووسیت: «تمام شد آه، آه، صد آه، یان تت شد آخ خدا رحمی، یان تت لاجل امیر پرکمال، احمد مختاری بگ، یان تمام شد لامیر الاعظم احمد مختاری بگ». له لاپەرە ی ۱۰۶ دا نەخشی مۆریکی پێوێه بەناوی ئەحمەد موختار ۱۳۳۱. له لاپەرە ی ۱۱۵ دا نووسراوە: «کتبه لاجل الامیر الاکرم احمد مختار بیگ دام اقباله». له لاپەرە ی ۱۱۸ دا نووسراوە: «تت شد جهت نونھال حدیقه اقبال و عزت و مجدت میرسعادت احمد مختاری بگ دام اجلاله و اقباله و علی التحصیل الکمال أعانه و صانه آمین مَنه». لهوه دەچیت ئەمین، ناوی نووسەرە که بیت؛ بەلام ئاماژە بو ساڵ و مانگی نووسینە که ی نەکراوه. ئەو که شکوئە ۱۲۱ لاپەرە یه و پرە له شیعری کوردی و فارسی و بە خەتتی نەستەعلیق و تارا دەیه که جوان نووسراوه. له لاپەرە ی ۶۶ تا ۶۹ چەند شیعریکی حەریقی تیدا بوو، بەتایبەت پینج خشتە کییه کی زێوەر له سەر شیعریکی حەریق که لەم دیوانە دا که لکی لئوەر گیراوه.

شێوازی پێداچوونەوه و ساخکردنەوه

ساخکردنەوه ی ئەو دیوانە له سەر شێوازی نوسخە ی بنەما و نوسخە ی بە دەل بووه. نوسخە ی بنەما بو ساخکردنەوه ی ئەو دیوانە نوسخە ی «ئەلف» ه، واتە ئەو نوسخە یه وه که نوسخە ی سەرەکی بو ئەو ساخکردنەوه یه ناسراوه. نوسخە ی «ب» ش ئەو بەشە ی وا به خەتتی سولتانه جیاوازییه کی بهرچاوی له گەل نوسخە ی «ئەلف» نەبووه و وه که نوسخە ی «بە دەل» ناسراوه و بو ساخکردنەوه ی زۆریک له شیعەرە کان سوودی لئوەر گیراوه. له بهر پینووسی کۆنی نوسخە کان زۆر دێر، یان غەزەل هەن که به چەند شێوه ی جیاواز دەخویندرینەوه، لێرە دا ئەگەر هیچکام له نوسخە کان نیشانە ی دروستیان بو وشە کان دانە نابیت، لەم بەشە دا چاپە کانی پینووی دیوانی حەریق کراونە ته پالپشت و له پەراویژدا ئاماژە به ئەو شێوه جوړاو جوړانەو جیاوازیی ئیوان نوسخه و دیوانه کان کراوه.

به پێی نوسخە ی بنەما و بهراوردی نوسخه و دیوانه کانی پینووی حەریق ئەگەر وشە یه که له ناو نوسخه و کتیبه کاندای جیاوازییان له گەل یه که بووه، له پەراویژدا ئاماژە به هەرکام له جیاوازییه کان کراوه. شێوازی پیتچنی شیعەرە کان به وردی ئەنجام دراوه، بو ئەوه ی خوینەر له کاتی خویندنەوه دا تووشی سەرل شێواوی نەبیت. به پێی پێداچوونەوه ی نووی زۆر به ی ههله و نارێکی شیعەرە کانی حەریق لهو دێرانە دا بوون که له نوسخە ی «ئەلف»، یان «ب» دا نەنووسرا بوون، لەم بەشە دا به که لک وهەرگرتن له شێوازی ساخکردنەوه ی «قیاسی» و پشت به ستن به شێوازی ساخکردنەوه ی هه لپژاردن و سوود وهەرگرتن له پێوهرە کانی ره وانبێژی، زمانی و هزری وشە ی دروست هه لپژاردراوه و له دێره کاندای نووسراون. هه ندیک شیعەر هەن له نوسخە ی «ئەلف» دا و له بەشی یه که می نوسخە ی «ب» دا نین؛ بەلام به خەتتیکی جیاواز له خەتتی سولتان له بەشی دووه می نوسخە ی «ب» دا نووسراون، ئەو شیعەرە ش به بنەما وهرگیراوان و له گەل کتیبه کان بهراورد کراون و جیاوازییه کانیان له پەراویژدا خراونە ته پروو. لەم دیوانە دا به پشت به ستن به نوسخه خەتیبه کان و سوود وهەرگرتن له پێوهری زمانی و ره وانبێژی لیکدانەوه ی دێره ساخکراوه کان به شێوه ی رووکه شی کراوه، هه رچەند زانستی ساخکردنەوه جیاواز له لیکدانەوه یه و له ساخکردنەوه دا هەر جوړه لیکدانەوه یه که هه له یه، به لام لەم دیوانە دا بو سه لماندنی

دروستی وشه و لیکدراوه ساخکراوهکان به شیوازیکی پروکهشی واتای دپړهکان شی کراوتهوه. لهو دیوانهدا پارچه شیعرهکان به پپی دوایین پیتی سهروای دپړهکان پلینکراون.

به شیک له هه له و ناتهواوی دیوانهکانی پیشووی حهریق

۱. له دیوانهکانی پیشوودا، شیوازی پیتچنی و مهودا و نیومهودای تیوان وشهکان تارادهیهک نالۆز و شیواوه که خویندنهوهی شیعرهکانی ناستهم کردووه و گهر خوینهر وردبین نه بیټ، پهنگه تووشی هه له و تیگه یشتنی ناتهواو بیټ.

۲. گۆرانکارییه کی تر له دیوانه بلاوکراوهکانی پیش ټه و دیوانه ی بهردهست ټه و بابه ته یه که پیشگری «د» به جپی پیشگری «ده» بو «کاره» کانی شیعری حهریق به کارهاتووه. پتویسته ناماژه بکریټ به پپی خویندنهوهی نوسخه خه تتییه کان و ده رکه وتنی تایه تمه ندییه کانی شیوازی شیعری قوتابخانه ی کرمانجی ناوه راست که متر وا هه یه حهریق پیشگری «ن» ی بو ټه و کارانه هی نابیت که به پیشگری «ده» بیژه ده کریټ. بیشر دیوانی حهریق، کۆکراوه ی کوردی مه ریوانی و که ریم خاکی ټه و شیوازیان به کاره یناوه؛ به لام له دیوانی حهریق، کۆکراوه ی نه جمه ددین ټه نیسی ټه و په وته زۆر تر به لای شیوه زاری مه هابادی شکاوه ته وه. له دیوانه ی بهردهست ټه و گۆرانکارییه به ته واوی ساخکراوه ته وه.

۳. گۆرانکارییه کی تری شیعری حهریق له دیوانهکانی پیشوودا ټه وه یه که بیژه ی زۆر به ی وشه عه په بی و فارسییه کانی شیعری حهریق له لایه ن ساخکهره وانوه گۆراوه و به بیژه ی کوردی نووسراونه ته وه؛ بو هونه له دیوانی حهریق، کۆکراوه ی نه وزاد که له پوردا وشه ی «تیشه» کراوه ته؛ تینوو؛ «چه من» کراوه ته؛ چیمه ن، یان «گولی به نه فشه» کراوه ته؛ گولی به نه وشه و هتد.

۴. زۆر به ی نوسخه کۆنه کان، به ریټووسی کۆن و به خه تتی نهسته علیق نووسراون و پهنگه هه له ی خویندنه وه یی، به تاییه ت له به شی لیکدراوه کانی خه تتی نهسته علیقا هوی سه ره له دانی هه له ی ریټووسی بووه که له زۆر دپړدا لیکدانه وهی ناتهواوی لیکه وتوته وه.

۵. هه له ی ریټووسی، نارپکی کیشی و یه کده ست نه بوونی ریټووسی شیعره کان. به راورد کردنی ټه و دیوانه له گه ل دیوانه کانی پیشووی حهریق ټه و ده رفته به خوینهر ده به خشیټ به شداری ساخکردنه وه که و هه لویسته کانی ده برپاوه له سه ر شیعره کانی حهریق بیټ و وه ک په خنه گریک برپار له سه ر دروستی وشه و دهسته وشه کانی شیعری بدات.

له کۆتاییدا جپی خو یه تی ریژ بگرین له هزری ټه ده ب دوستی ټه و لیکۆله رانه ی ناویان وه ک ساخکهره وه و کۆکه ره وه ی شیعری حهریق له دیوانه دا هاتووه و به و په ری دل سوژی و خه مخورییه وه دیوانی حهریق یان چاپ و بلاو کردوته وه و نه یان هیشتووه توژی له بیرچوونه وهی له سه ر بنیشیت.